

7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2022
† ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Κυριακή μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.
Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου (†363). Νικάνορος ὀσίου ἐν
τῷ Καλλιστράτου ὄρει (†1519). Θεοδοσίου ὀσίου ἐν Ναυπλίῳ.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Η'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ' καὶ Ἀνατολικά γ' καὶ τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.

ᾠχος Γα φ

Κ^{Γα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα} ει σα κου ου σο ο ο ο ον μου ου ^{Νη} ει σα κου σο ^{Γα}
 ον μου Κυ ρι ε ε ^{Νη} Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει
 σα κου σο ο ο ον μου ου ^ε προ ο ^χ σχες τη φω νη η
 η η της δε η σε ω ω ως μου ^{Νη} εν τω κε κρα γε
 ναι με προς σε ε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε ^{Γα}

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
 η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο ^Μ
 ον σου ^{Νη} ε παρσι των χει ει ρω ω ων μου ου ^{Πα} θυ σι ι ^{Νη}
 α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι
 ε ^{Γα}

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου. ^{Γα} ^χ

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου ^{Γα}
Μ^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου
Φυλαξόν με ἀποπαγγιιδος ης συ
νεστησαν το ομοι και αποσκαν δαλων των ερ
γαζομενων την ανομιιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρ
τωλοι καταμονας ειμιεγω εως αν πα
ρεελθω

Φωνη η μου προς Κυριον εκκραξα φω
νη μου προς Κυριον εδεηθη

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεη
σι ιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγε
λω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ
εγνωστας τριβους μου

Ενοδωταυτη η επορευοομην εκρυ
ψαν παγγιδαμοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

^{Γα} βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με ^{Γ 22}

Α^{Νη} πω λε το φυ γη απ ε μου ^{Δ 22} και ουκ ε στιν

^Μ ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ην μου ^{Γ 22}

Ε^{Νη} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

^Μ η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των ^{Γ 22}

Π^{Νη} ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει

^Μ νω θην σφο ο δρα ^{Γ 22}

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^{Π 9}

^{Νη} ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^{Γ 22}

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου ^{Νη} του ε ξο μο ^{Δ 22}

^Μ λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου ^{Γ 22}

Δ^{Γα} ευ τε α γαλ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

^{Δ 22} ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

^Μ τι σαν τι αν θρω ωπων το γε ε νος ^{Γ 22} με τα των α σω ^{Νη}

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και σω τηρ η
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εως ου αντα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρω σας

δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
ει σα ακου

σον της φω νη ης μου

Α πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

ας ου τος ο πλου ου τος της βα σι λει ει ας ο

πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα ^{Νη}
_Δ εις την φω νη ην

^Μ
της δε η σε ω ως μου ^Γ
₂₂

Κ ^{Νη}
αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων ^Δ
₂₂ αλ λα συ μου ει θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε ^{Γα} ^{Νη}

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου ^Μ ^Γ ^{Νη}
μαι ₂₂ σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ πτω ^{Πα} ^{Νη} ^Π
εις την ε γερ σιν σου ₉

καυ χω ωμαι ^Μ ^Γ ^{Πα} ^{Νη} ^{Πα} ^Π
ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου ₉

^{Νη}
παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο ^{Γα}

^Γ
ξα σοι ₂₂

Στίχ. ε'. Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται; ^{Γα}
_Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν ₂₂

Δ ^{Νη}
α βι τι κην προφη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ ^{Γα}

ε κα λυ ψεν ^{Νη} ^Γ ^Γ
αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο ₂₂

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

^Μ ^Γ ^{Νη} ^Γ
γι ι ω ₂₂ προ τε ρον μεν α σα ρ κον ως Λο ο γον

υ υ στερον δε δι η μας σε σαρκω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και α να σταντα κατ ε ξου

σι ανως φι λα ανθρωω πον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Κ α τηλ θες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου

λη η θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε

ος και Δε σπο της και α νε ε στης τρι η με ρος συν

α να στη σας τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων

και της φθο ρας κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α

να στα σει σου μο νε φι λα ανθρωω πε

Καὶ τῆς ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.

Ἦχος Πα ρ

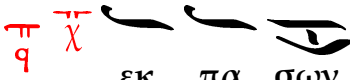
Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

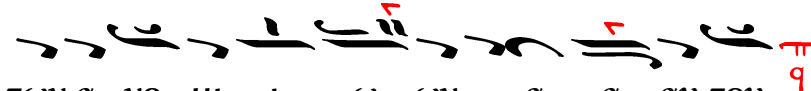

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι το ον Κυ υ

ρι ι ι ον

Πα Β8 Δι
 ρο τ8 Σταυ ρ8 σ8 8 8 Κυ ρι ι ε 8 8 ο ρος
 Ου ου ρα νο ο ον ε ε μι ι ι μει ει ει ει
 Β8 Πα
 ει το 8 8 νε φε λη ως σκη η η νη η η ε ε
 Β8 Πα
 φη η η πλ8 8 8 8 8 το 8 8 σ8 με τα μορ ορ
 Πα
 φ8 8 με ε ε ν8 8 8 υ πο Πα τρο ο ος σε ε μαρ τυ
 Πα
 ρ8 με ε ε ε ν8 8 8 πα ρην ο Πε τρος συν Ι α κω βω
 Β8 Πα
 και Ι ω ω α α α αν νη 8 8 ως μελλον τες συ
 Πα
 νει ναι αι σοι 8 8 και εν τω και ρω τη η ης πα α ρα
 Μ
 δο ο σε ε ε ω ω ω ω σ8 8 8 ι να θε ω
 Δι
 ρη σαν τες τα θαν μα α α α σι ι α α α
 Β8 Πα
 σ8 8 μη δει λι α α σω ω σι ι ι τα α πα θη η η
 Β8 Πα
 μα τα α α α σ8 8 8 α προ σκυ νη η η η σαι η
 Δι Πα
 η η μας 8 8 εν ει ρη η η νη κα τα α ξι ω
 Β8 Πα
 σο ον δι α το με ε ε γα σ8 8 ε λε ο ος 8 8

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σων

των α νο μι ι ω ω ν α α αυ του

Π ρο τϵ Σταυ ρϵ σϵ ϵ ϵ Κυ ρι ι ε πα ρα λα

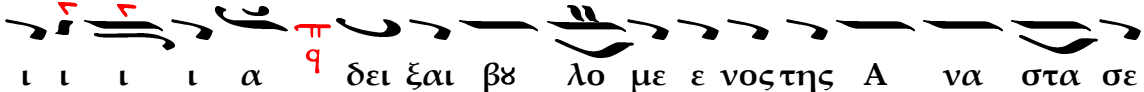

βων τϵς Μα θη η τας εις ο ο ρος υ ψη η η λο

ον με τε μορ φω θης ε εμ προ σθε εν α α

αυ των α κτι σι δυ να με ε ως κα α τα αυ γα α

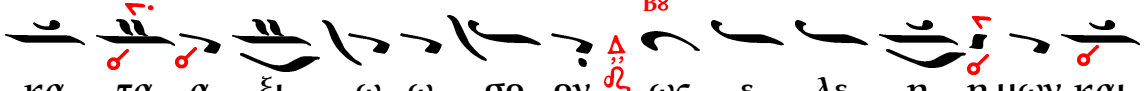

α ζω ων α α αυ τϵς εν θεν φι λα αν θρω ω

πι ι ι α ε κει ει θεν ε ε ξϵ ϵ ϵ σι

ι ι ι ι α δει ξαι βϵ λο με ε νος της Α να στα σε

ω ω ω ως τη ην λαμ προ ο ο τη η η η τα ης

και η μα ας ο θε ε ος εν ει ρη η η νη

κα τα α ξι ω ω σο ον ως ε λε η η μων και

φι ι λαν θρω ω πο ος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε Αυ τον παν τε ες οι οι λα α α οι

Ε ^{Δι} ις ο ο ρος υ ψη η λον ^{Β8} με τα μορ φω

θει εις ο Σω ω τηρ ^{Α2} τς κο ρυ φαι ςς ε χωντων μα

θη των εν δο ξως ε ξε ε ε λα α α αμ ψας

^{Β8} δη λων ο τι οι τω υ ψει των α ρε των δι α α

α ^{Πα} προ ψα αν τες και της εν θε ο δο ξης α ξι

ω ^{Β8} θη η η σο ο ο νται συλ λα λων τες δε τω

Χρι ι στω ^{Α2} Μω υ σης και Η η λι ι ας ε δει

κνυ υ ον ^{Α2} ο ο τι ι ζω ων των και νε ε ε

^{Πα} κρω ω ων κυ υ ρι ε ε ε ευ ει και ο πα λαι

δι α νο ο μα και Προ φη των λα λη η η η σα ας υ

πη η ηρ χε ε Θε ε ε ος ^{Β8} ω και φω νη η

τς ^{Α2} Πα α προς εκ νε φε ε λης φω τει ει νης

ε μαρ τυ υ ρει λε ε ε ε ε ε ε γω σα ^{Α2}

^{Πα} αυ τς ο α κς ο ε ε ε τε τς δι α σταυ ^{Β8}

ρθ τον Α δην σκυ υ υ λευ σα αντος και νε κροισ δω ρθ

με νθ ζω η η η ην την αι αι ω νι ο ον

π
9

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου

π
9 με νειεις τον αι αι ω ω ω ω να π
9

Ο ρος το πο ο τε ζο φω δεσ και αι κα α

πνω ω δεσ νυν τι μι ον και α α γι ον ε ε

στιν ε νω οι πο δεσ σθ ε στη σαν Κυ υ υ

ρι ι ι ι ε προ αι ω νων γαρ κε κα λυμ με

ε ε ε νο ον μυ στη η η ρι ι ι ι ον ε πε

σχα των ε φα νε ρω ω σεν η φρι κτη σθ με τα μο ορ

φω ω ω σις Πε τρω Ι ω α α αν νη η και Ι ι

α α α κω ω ω ω βω οι τι νες την α κτι

να τθ προ σω πθ σθ μη η η φε ρο ον τες και την λαμ

προ τη τα των χι τω νων σθ ε πι προ σω πον εις γην κα

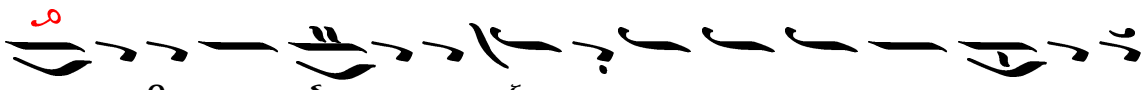
τε βα ρυ υ υ νο ο ο ον το οι και τη εκ στα σει

συ νε χο με ε νοι ^{Βχ} ε θα αυ μα α α ζον βλε πο ον ^{Δι}
 τες Μω υ σην και Η η λι ι αν ^{Βχ} συλ λα λην τας
 σοι τα ^{Πα} με ελ λον τα συμ βαι αι αι νει ει ει ει ν
 σοι ^{Βχ} και φω νη ε εκ τς Πα α τρος ε μαρ τυ υ
 ρει ει λε ε ε γς γ γ γ σα ^{Δι} γ τος ε στιν ο Υι ^{Βχ}
 ο ος μς ο ο α γα πη η τος ^{Δι} ε νω ηυ ^{Δι}
 δο ο ο ο ο ο κη η η η σα ^{Πα} αυ τς γ ^{Δι}
 α α α κς γ ε ε ε τε ^{Βχ} ος τις και δω ρει ται
 τω ω κο ο σμω το ο ο με γα α ε λε ο ος ^{Βχ}

Δόξα. Τῆς Ἐορτῆς.

Ἦχος Πά Πα ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ^{Δι} και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι ^{Πα}
 Δ ευ τε α να βω ω μεν εις το Ο ο ο ρο ^{Κε ρ}
 ος Κυ ρι ι ι ι γ ^{Πα} και εις τον οι κον τς γ Θε ε
 γ γ γ γ γ η η η η η μων ^{Πα} και θε α ^{Δι}

 σω με θα την δο ο ο ξα αν της με τα μορ φω ω σε

Πα

 ως α αυ τξ δο ξαν ως μο νο γε νϋ ϋς πα α

 α ρα α Πα α α τρος φω τι προ σλα α α βω

 με εν φως και με ταρ σι οι γε νο ο με νοι οι τω ω

 πνε ε ε ε ευ μα α α α τι Τρι α δα ο μο

 ϋ σι ι ον υ μνη σω ω μεν εις τϋς αι ω ω ω ω

 ω ω ω να α α ας

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα φ

Κ

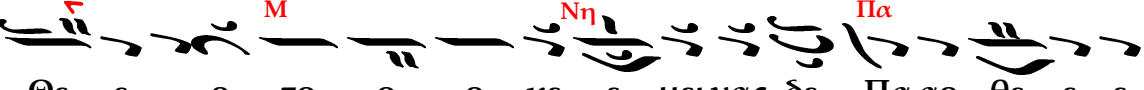
 αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι

 ω ω των α α μην

Μ

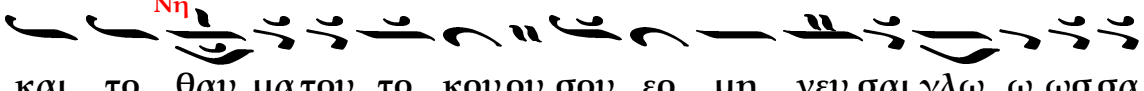
 η τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν

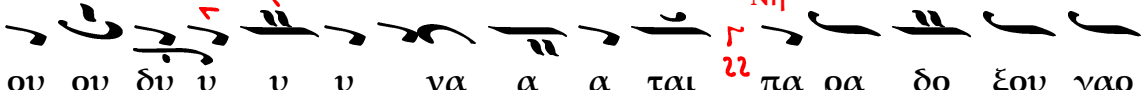
 θε ε ο το ο ο κε ε μει νας δε Πα αρ θε ε ε

 νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν

 και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα

 ου ου δυ υ υ υ να α α ται πα ρα δο ξου γαρ

ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
 γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος
 τη ης κυ η σε ω ως ο που γαρ βου ου λε ται
 Θε ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα
 α α ξις δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα
 του Θε ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο
 με θα σθ ς εκ τε ε νω ως προ σβε ευ ε ε ε ε ε
 του ου σω θη η ναι τας ψυ χα α α α ας η η μω ω
 ω ων

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω ξ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Μ η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε
 Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον

και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α
 αυ μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ
 σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα
 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης της συλ λη
 ψε ως Α α γνη η η α κα τα α λη η η πτο
 ος ε ε ε στιν ο τρο ο ποσ τη η ης κυ υ
 η σε ε ω ως ο που γαρ βου ου ου λε ε ται
 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα
 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες Μη τε ρα α
 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκο ον τε ες δε
 ο με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε
 του σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω
 ω ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὡς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ἰ
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ἰ ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ

χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

A^{Γα} ^{Nη} ^M ^ϛ ^ϛ
νε στης εκ του τα φου Σω τηρ του κο ο σμου ^ϛ
^{Nη} ^{Γα}
και συ νη γειρας τους ανθρωπος συντησαρ κι σου Κυ ρι

ε δο ο ξα α σοι ^Γ₂₂

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

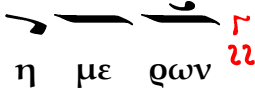
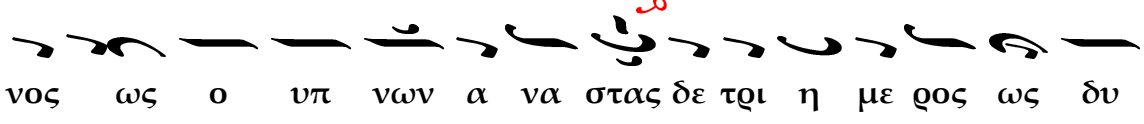
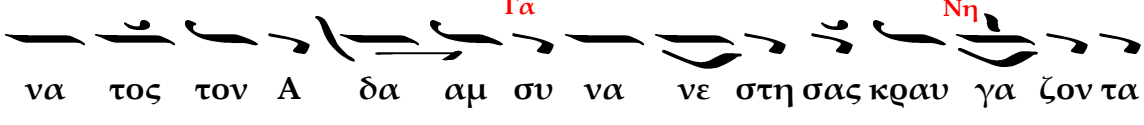
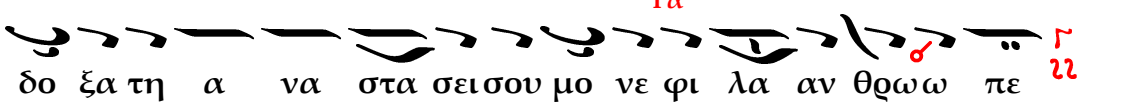
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν ^{Νη}_Δ₂₂ και πε ρι ε ζω σα το ^Γ₂₂

^Γ₂₂ ον α να σταν τα εκ νε κρων και φω τι σαντα πα
^Γ₂₂ αν τα δευ τε προ σκυ νη σω μεν ^{Νη}₂₂ εκ της του Α δου γαρ τυ
^Π₉ ραν νι ι δος η μας η λευ θε ρω σε ^{Νη}₂₂ δι α της αυ του
τρι η με ρ ου ε γε ρ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
^Γ₂₂ με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^{Νη}_Δ₂₂ η τις ου ου

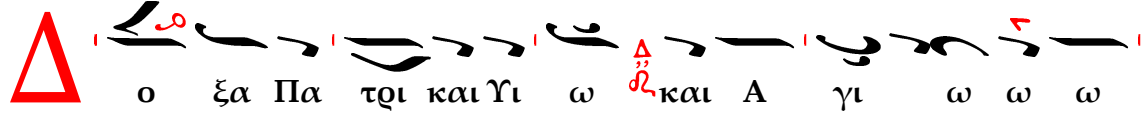
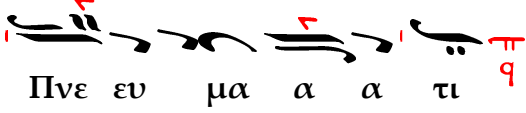
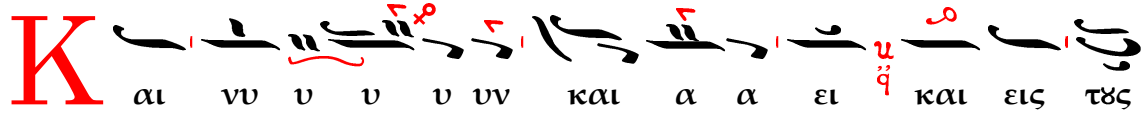
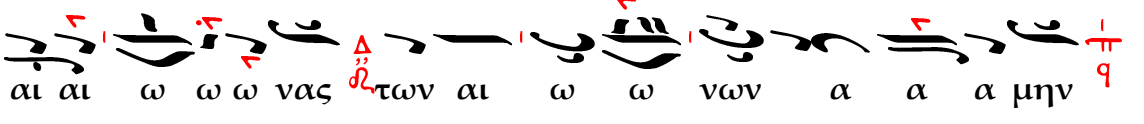

^Γ₂₂ σα λευ θη σε ται ^{Νη}₂₂
^Γ₂₂ πο τον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ^Γ₂₂
^{Νη}₂₂ ε σκυ λευ σας ^Π₉ και τρι η με ρ ος α να στας η μας συ να
^{Νη}₂₂ νε στη σας ^Γ₂₂ δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον
^Γ₂₂ ε γε ρ σιν Κυ ρι ε φι λα αν θρω ω πε ^Γ₂₂

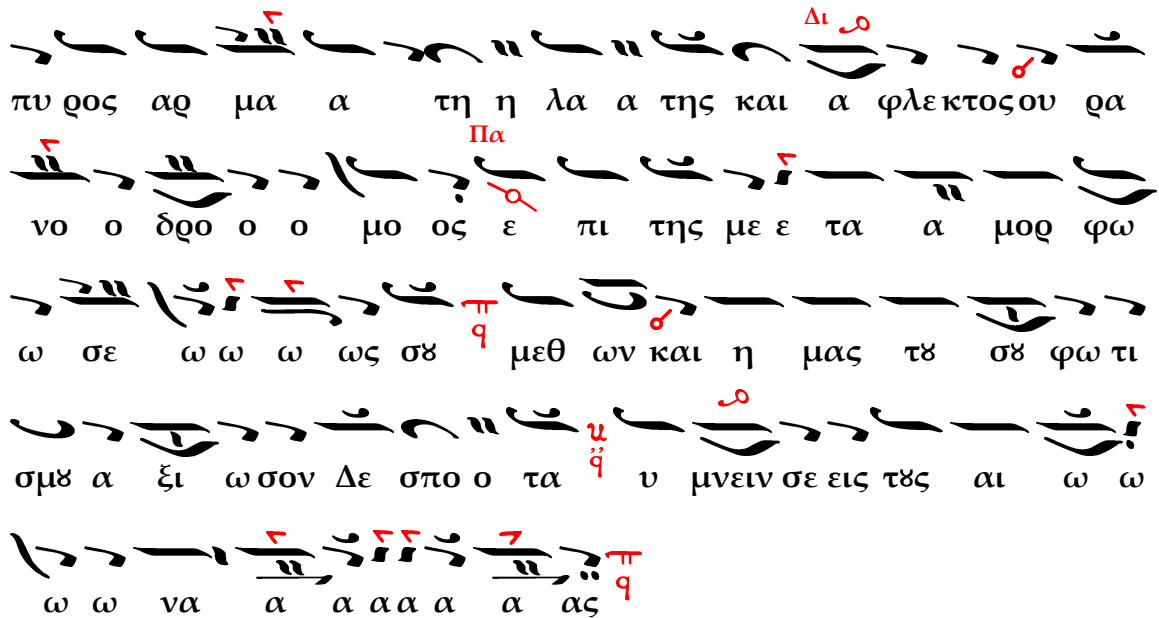
Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο τη τα

η με ρων
Φ ο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρω ω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πάφ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω

Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ν ο ο μν και Προ φη τω ω ων σε Χρι ι στε ποι

η την και πληρω τη ην ε ε μαρ τυ υ υ υ υ

ρη η η η σαν ο ρων τες εν τη νε ε φε ε ε λη

Δι Μω υ σης ο θε ε ο ο πτης και **Κε** Η λι ας ο εμ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ϛ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταν ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ρ̣ϛ̣ Γα ϕ

Μ ε τε μορ φω θης εν τω ο ρει Χρι στε ο Θε
ος ^{Νη} δει ξας τοις Μα θη ταις σθ την δο ξαν σθ κα θως η δυ
ναν το ^{Πα} λαμ ψον και η μιν τοις α μαρ τω λοις το φως σθ
το α ι δι ον ^{Νη} πρε σβει αις της Θε ο το ο κθ ^Δ φω
το δο τα δο ο ξα α σοι οι οι ^{Νη}

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

ἽΟ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ἽΟ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

ἽΟ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αίωνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *